

LIDT OM VEJRET

Nu endelig synes sommeren at have bidt sig fast. Det grønnes overalt – og fuglene synger fra tidligste morgen deres dejligste melodier. Vi kan glæde os til de lyse sommeraftener. Dem sætter vi vores håb til. Dem har vi savnet. Det er en skøn tid, vi kan se frem til.

Men det kan såmænd være, at det ikke bliver, som vi har håbet. Vejret i Danmark er ofte ganske uforudsigeligt. Nogle somre er alting blevet godt grillet af solen, mens andre somre har været våde fra ende til anden. Men vi har da lov at håbe.

Mange ting bestemmer, hvordan vejret bliver. Vi bor jo ved havet, ligemeget hvor vi er i landet, og vindene udefra bringer regn og rusk ind over os. Det bølger frem og tilbage i luften over os. Andre gange står det hele blikstille, og uden en sky til at stå i vejen får solen frit spil med alt sit lys og varme. Her på Lolland giver det omkringliggende hav endda gunstige temperaturer til gavn for blandt andet frugtavl. Men vi må alligevel tage det, som det kommer. Vejret er en af de ting, vi ikke

kan gøre så meget ved – andet end skærme os imod det eller nyde det. Her er større kræfter på spil end vores.

Det er noget, man mærker over hele kloden. Mange steder er forholdene langt mere ekstreme end her. Mange mennesker vil i fremtiden opleve alvorlig vandmangel. Hvordan skal de så leve dér, hvor de lever nu? Andre vil derimod få alt for meget vand, hvor de bor, og hele byer, landsdele, ja lande, vil måske forsvinde under vandspejlet. Mange steder på kloden har man været vant til virkelig voldsomt vejr, men noget kunne tyde på, at det mange steder er ved at knække over, så folk må gå under eller komme væk. Det er ikke gode udsigter for menneskeheden. Og vi har svært ved at blive enige om at gøre noget før det muligvis er forsent. Sådan set er vi vel ikke engang enige om, at der er et problem. Ja, hvem af os forstår klimaets mekanismer?

Som man nu hver dag stikker næsen udenfor, er det dog svært ikke at glæde sig. Den verden vi lever i, er jo vidunderlig. Humlebierne

summer omkring fra blomst til blomst. Der er i luften, på jorden og under jorden et liv af den anden verden. Det meste af det ser vi ikke, men aner det dunkelt. Planterne vokser med raket fart i den gode lollandske jord. Vi vander, når det er nødvendigt, og ser alting spire og blomstre. Der sættes frugt, ja det er en ren velsignelse!

Og midt i alt dette kunne vi måske standse op og besinde os på, hvad vi er givet. Og måske passe bedre på det alt sammen. Vi er blevet vant til at rette alting ind efter vores egne formål. Men giver vi det en stille eftertanke, indser vi nok, at vores indflydelse ikke er selvfølgelig. Vi er i stand til både at bygge meget og ødelægge meget. Men dybest set er vi omgivet af gaver, som vi først og fremmest burde være taknemmelige for. Vi kan nok stikke en kæp i hjulet, men er på samme tid så små, når det handler om, hvorhen vinden blæser. Og hvilken sommer det bliver. Det vokser jo, medens vi sove. Glædelig sommer!